

เทศบาลตำบลเคียนชา

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์

ของ

เทศบาลตำบลเคียนชา

พุทธศักราช 2543

(ຕົ້ນ)

ເທດປັບປຸງ

ຮ່ວມ

ການປະບຸປຸນການລື້ອງແຈ້ງປ່ອນຊື່ດ້ວຍ

ຂໍ້

ເທດປັບປຸງ

ພົມວິດທະຍາ 2543

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลเดียนชา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2543

หลักการ

ด้วยเทศบาลตำบลเดียนชา ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะจากสุขาภิบาลเดียนชาตามพระราชบัญญัติ
เปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 เพื่อให้มีเทศบัญญัติ
ว่าด้วย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและการปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2543 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 แห่งพระ
ราชนิยูติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ประกอบมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496

เหตุผล

เนื่องจาก พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542 มาตรา 11
กำหนดให้ ข้อบังคับกฎระเบียบ ประกาศค้ำสั่งต่าง ๆ ที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยสุขาภิบาล หรือ กฎหมายอื่น ให้มีผล
ใช้บังคับได้ต่อไปเป็นเวลาหนึ่งปี นับแต่พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล ใช้บังคับ ดังนั้น
จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติว่าด้วย เรื่องการควบคุมกิจการเลี้ยงและการปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2543 ซึ่งออกตามพระ
ราชนิยูติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงและการปล่อยสัตว์ เพื่อประโยชน์ ในการรักษา
สภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนและป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ตลอดจน
กำหนดมาตรฐานการควบคุมการเลี้ยง และปล่อยสัตว์

คณะกรรมการที่ปรึกษา เสนอว่างเทศบัญญัตินี้เพื่อให้สภาพเทศบาลตำบลเดียนชาพิจารณาให้ความ
เห็นชอบ และใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลเดียนชาต่อไป

(สำเนา)

เทศบัญญัติของเทศบาลตำบลเดียนชา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์

พ.ศ. 2543

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเดียนชา ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสัตว์
และปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม
โดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2510 และมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการ สาธารณ
สุข พ.ศ. 2535 เทศบาลตำบลเดียนชา ได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลเดียนชาและโดยอนุมัติจากผู้ว่าราชการ
การจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติของเทศบาลตำบลเดียนชา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยง
และปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2543"

ข้อ 2 ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ในเขตเทศบาลตำบลเดียนชา เมื่อได้ประกาศไว้โดยปิดเผยแพร่ที่สำนักงาน
เทศบาลแล้ว 7 วัน

ข้อ 3 บรรดา กษ ระเบียน ข้อบังคับ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ ขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศ
บัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก-

- (1) การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการที่เจ้าพนักงานห้องถังน้ำยาตัดแล้ว
- (2) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ 5 ในเทศบัญญัตินี้

"การเลี้ยงสัตว์" หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแล เก่าใช่ นำรุ่ง
ตลอดจนให้อาหารเป็นอาชีว

"การปล่อยสัตว์" หมายความว่า การลคลากรครอบครองสัตว์หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่

"เจ้าของสัตว์" หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

"สถานที่เลี้ยงสัตว์" หมายความว่า คงคลัง ทรงสัตว์ ที่ซึ่งสัตว์หรือที่เลี้ยงสัตว์

"เจ้าพนักงานห้องถัง" หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลเดียนชาหรือผู้ที่ได้รับมอบ
อำนาจตามที่กำหนด

ข้อ 6 ให้พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลเดียนชาเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ดังต่อไปนี้

- (1) ช้าง
- (2) ม้า
- (3) โค
- (4) กระปือ
- (5) สุกร
- (6) แพะ
- (7) แกะ
- (8) ท่าน

(12) แมว

(13) งู

(14) จระเข้

(15) นก

ให้เจ้าพนักงานห้องถิน มีอำนาจกำหนดประนาทและชนิดของสัตว์ที่ต้องการควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติมทั้งนี้โดยอาศัยความคุณการเลี้ยงเฉพาะในเขตห้องที่หนึ่งหรือเดิมพันที่ของเทศบาลตำบลป่าแดดฯ

ข้อ 7 นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประนาทและชนิดของสัตว์และมีขนาดเพียงพอการด้ำร์ชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายน้ำที่เพียงพอ มีระบบระบายน้ำและส์โลงครัวที่ถูกสุขาภิบาล

(2) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(3) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขาภิบาล

(4) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันโรคสัตว์ติดคน

(5) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

(6) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานห้องถินประกาศกำหนดห้าม

ข้อ 8 ในกรณีที่มีเหตุการณ์ลั่นไผ่สัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลที่นำไปให้เจ้าของสัตว์แยกกักตัวนั้นไว้ต่างหาก

ข้อ 9 ให้เจ้าพนักงานห้องถินมีอำนาจกำหนดเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เนื่องในท้องที่ได้ห้องที่หนึ่งหรือเดิมพันที่เทศบาลตำบลคีนชา

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช่บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการคุ้มครองตามประเพณีหรือเพื่อการขยายพันธุ์

ข้อ 10 เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุร้ายแก่ผู้อื่น

ข้อ 11 เมื่อเทศบาลคุ้มครองมีผลบังคับใช้ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์หรือเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ประกาศห้ามของเทศบาลตำบลคีนชา

ข้อ 12 เมื่อผู้ใดฝ่าฝืนปล่อยสัตว์หรือเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่กำหนดห้ามตามข้อ 9 ให้เจ้าพนักงานห้องถินมีอำนาจจับสัตว์นั้นไป กัก ขัง ไว้ในสถานที่กักสัตว์ ขังสัตว์ หรือสถานที่อื่นใดที่เห็นสมควร

ข้อ 13 เมื่อได้จับและนำสัตว์มากัก ขัง ไว้ตามข้อ 12 ให้เจ้าพนักงานห้องถินประกาศให้ที่สำนักงานเทศบาลตำบลคีนชา แจ้งผู้เป็นเจ้าของสัตว์นำหลักฐานมาขอรับสัตว์คืนไปภายในกำหนดไม่เกิน 5 วัน

กรณีสัตว์ที่จับนำมา กัก ขังไว้เป็นสัตว์พาหนะ หรือสัตว์ที่กฎหมายกำหนดให้มีตัวรูปพรรณ สัตว์ เช่น ช้าง แมว โค กระบือ ลา ล่อ ฯลฯ ผู้ขอรับสัตว์คืนจะต้องนำหลักฐานดังต่อไปนี้ไปประกอบเรื่องราวขอรับสัตว์คืน คือ

(1) สำเนาทะเบียนบ้านผู้ขอรับสัตว์คืน

(2) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ขอรับสัตว์คืน

(3) ตัวรูปพรรณสัตว์

การคืนสัตว์แก่ผู้ขอรับคืน เมื่อผู้ขอรับคืนมีเอกสารหลักฐานครบถ้วนตามกำหนดเจ้าพนักงานห้องถินจะพิจารณาคืนสัตว์ที่จับมาขังให้แก่ผู้ยื่นคำร้องขอรับคืน อำนาจการอนุมัติเป็นของเจ้าพนักงานห้องถิน โดยไม่รับผิดชอบต่อกรณีมีผู้แอบอ้างเป็นเจ้าของสัตว์แต่ไม่มีเอกสารหลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของและไม่ได้นำมายื่นเรื่องราวขอรับคืนตามที่เทศบาลคุ้มครองทำ ให้มีการเรียกร้องและดำเนินการชั้นศาลด้วยตนเอง

ข้อ 14 สัตว์ใดที่เจ้าพนักงานห้องถินจับมา กัก ขังไว้ กรณีเจ้าของมาขอรับคืนไปเจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าเลี้ยงดูสัตว์เป็นรายตัว ดังนี้

(1) ช้าง	เชือกหนึ่ง	วันละ	500	บาท
(2) ม้า ลา ล่อ	ตัวหนึ่ง	วันละ	100	บาท
(3) โค	ตัวหนึ่ง	วันละ	100	บาท
(4) กระปือ	ตัวหนึ่ง	วันละ	100	บาท
(5) สุกร	ตัวหนึ่ง	วันละ	100	บาท
(6) แพะ	ตัวหนึ่ง	วันละ	100	บาท
(7) แกะ	ตัวหนึ่ง	วันละ	100	บาท
(8) ห่าน	ตัวหนึ่ง	วันละ	100	บาท
(9) เป็ด	ตัวหนึ่ง	วันละ	40	บาท
(10) ไก่	ตัวหนึ่ง	วันละ	40	บาท
(11) สุนัข	ตัวหนึ่ง	วันละ	60	บาท
(12) แมว	ตัวหนึ่ง	วันละ	20	บาท
(13) งู	ตัวหนึ่ง	วันละ	50	บาท
(14) จะระเข้	ตัวหนึ่ง	วันละ	200	บาท
(15) นก	ตัวหนึ่ง	วันละ	10	บาท

ข้อ 15 เจ้าพนักงานห้องถิน ไม่วั้นผิดชอบต่อการที่สัตว์ซึ่งจับมา กักหรือขังไว้ต้องตามระหงการขอ การขอรับสัตว์คืน ไม่ได้กรณีใด ๆ ทั้งสิ้น ผู้เป็นเจ้าของจะฟ้องร้องเรียกค่าสินไหมทดแทนหรือค่าชดเชยได้ ๆ ไม่ได้ทั้งสิ้น และหากสัตว์นั้นหลงจากผ่านการตรวจพิสูจน์หากแล้วจะทำลายทั้งสิ้น

ข้อ 16 ในกรณีพ้นกำหนดการขอรับคืนตามประบัณฑ์ของเจ้าพนักงานห้องถิน "ไม่ปรากฏเจ้าของหรือ ปรากฏเจ้าของแต่ขาดเอกสารหลักฐานตามกฎหมายที่จะอ้างความเป็นเจ้าของขอรับคืนไปได้ ให้เจ้าพนักงานห้องถินดำเนิน การประบัณฑ์โดยตลอดสัตว์ที่กัก หรือขังไว้นั้น ตามข้อ 12 เมื่อขาดทดลองตลาดแล้ว ให้ทักษะเป็นค่าใช้จ่ายและค่าเลี้ยงดูไป จากจำนวนเงินที่ขายได้เหลือเงินสุทธิเท่าใดให้คืนให้แก่เจ้าของที่มีหลักฐานมายืนเรื่องราวray หลังกำหนดประบัณฑ์ให้รับ คืน ทั้งนี้ต้องไม่เกินกว่า 30 วัน นับแต่วันหมดเขตประบัณฑ์ให้รับสัตว์คืนไป

กรณีหากขายโดยตลอดสัตว์ที่นำมายัง กัก หรือขังไว้ ให้ติดต่อเจ้าหน้าที่ผู้ออกตั๋วปูบรรณสัตว์ ทำการออกตั๋วปูบรรณให้แก่ผู้ซื้อและสำเนาที่บันทึกไว้เป็นหลักฐานจำนวน 1 ชุด กรณีเป็นสูตรออกที่ยังไม่สามารถตัดตั๋วปู บรรณได้ให้ออกหนังสือรับรองให้ตามระเบียบฯ

ข้อ 17 ให้นายกเทศมนตรีตำบลเคียนชา รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อ บังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 5 เดือน กันยายน พ.ศ. 2543

วินัย อั้นสกุล
(นายวินัย อั้นสกุล)
นายกเทศมนตรีตำบลเคียนชา

อนุมัติ

ธีระ โภจนพรพันธุ์

(นายธีระ โภจนพรพันธุ์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาราชการแทน

ผู้อำนวยการวัสดุอุปกรณ์